

той? От сутринта съм пратил да го търсят и още не могат да го намерят. Едно кафе!

Стендерелло. - Плаща се предварително.

Панталоне, като хвърля една монета. - Какво мислите за всичко това, Стендерелло?

Стендерелло /Беден бюрократ, изплашен, мръсен жълт, дребен, слаб, свѣтлив, нечист/. През живота си никогата не е бил свободен и винаги е трѣвало да продава душата си за кѳче хлѣб/. - О! Азъ, да мисля! Много е опасно, господине: азъ съм държавен чиновникъ.

Панталоне, ниско на Джандуѳа. - Азъ имамъ пари. Нѳма ли да ми послушатъ за нищо? За прѣвъ пътъ въ живота си ще ги видя безъ сила.

Близо Валерио, младъ, очарователен момък, свѣтски човѣкъ, нишоженъ, много елегантенъ, нѳкакъ уморенъ

Валерио. - Добъръ денъ, тѣсте. /Сѣда/. Едно кафе!

Панталоне. - А! Ето те най-после, Валерио. Где бѣше? Какво направи? Не се ли срамувашъ? Като ни оставишъ въ такъвъ денъ?

Валерио. - Ежъ Тжгувахъ самъ. Мислѣхъ, че така е по-добре. /Вижда табелта и хвърля една монета на масата./ Предварително ли се плаща сега?

Панталоне. - Но какво мислишъ да правишъ?

Валерио. - Азъ?.. /Млъква./ А вие?

Панталоне. - Виждатъ добри: ядна се, тегля.

Валерио. - Да, тѣсте, вие сте прекрасенъ, но вие сте едина сила, независима сила. А, азъ - азъ съмъ беденъ момък, безъ срдства. и смѣтамъ да се посветя на дипломатическа карьера.

Близо еженъ господинъ. Двоуми се, после прави знакъ на Валерио.

Валерио, сившава глава. - Тѣсте, Тарталиа иска да ни говори. Иде отъ страна на регента.

Панталоне, като става бързо. - А! Може би има начинъ да се нареди работата.

Панталоне и Валерио се приближаватъ до Тарталиа и говорятъ съ него на тихъ гл съ. Близо докторътъ отъ Болоня и сѣда до Джандуѳа.

Докторътъ. - Какво мислите за цѣлата тази история?

Джандуѳа. - Намираме я отвратителна. И не се боя да го кажа!

Докторътъ. - Много съмъ доволенъ, че най-после намирамъ една свободна съвестъ. Той режимъ не може да продължи: нѳма никаква почитъ къмъ мисълта. /Взема едно писмо отъ дѣвия си джебъ./ Прочетете това. Писмо отъ академията. Отказватъ да ми дадатъ голѣмата награда по история, подъ предлогъ, че не са доста сигурни въ моитѣ политически убеждения.